

قبس من نور القرآن

درس 61 - سورة السجدة - آيات 15-22

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ذُكِّرُوا	إِذَا	الَّذِينَ	بِآيَاتِنَا	يُؤْمِنُونَ	إِنَّمَا
ذ ک ر			ا ي ي	ا م ن	
یاد کرده شوند	هنگامیکه	آنانیکه	به آیات ما	ایمان می‌آورد	جزاین نیست
بِحَمْدِ	وَسَبَّحُوا	سَجَّدًا	خَرُّوا	بِهَا	
ح م د	س ب ح	س ج د	خ ر ر		
با ستایش	و به پاکی یادکنند	به سجده	می افتند	به آن	
لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٥﴾			وَهُمْ	رَبَّهُمْ	
ك ب ر				ر ب ب	
تکبر نمی نمایند			و آنان	پروردگار شان	

رَبَّهُمْ	يَدْعُونَ	عَنِ الْمَصَاحِعِ	جُنُوبُهُمْ	تَتَجَافَى
ر ب ب	د ع و	ض ج ع	ج ن ب	ج ف و
پروردگار شان	آنان میخوانند	از خوابگاهها	پهلوهایشان	دور میشود
يُنْفِقُونَ ﴿١٦﴾	رَزَقْنَاهُمْ	وَمِمَّا	وَوَطْمَعًا	خَوْفًا
ن ف ق	ر ز ق		ط م ع	خ و ف
آنان خرج می‌کنند	آنان روزی داده‌ایم	و از آنچه ما به	و امید	بیم

لَهُمْ	أَخْفَى	مَا	نَفْسٌ	تَعَلَّمَ	فَلَا
	خ ف ي		ن ف س	ع ل م	
برای شان	نهان داشته شد	که چه	کسی	نمیداند	پس
يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾	كَانُوا	بِمَا	جَزَاءً	مِنْ قَرَّةٍ أَعْيُنٍ	
ع م ل	ك و ن		ج ز ي	ع ي ن	ق ر ر
می کردند	آنان	در برابر آنچه	پاداش	از روشنی چشم‌ها	

قبس من نور القرآن

درس 61 - سورة السجدة - آيات 15-22

أَقَمْنَ	كَانَ	مُؤْمِنًا	كَمَنَّ	كَانَ
ك و ن	ك و ن	أ م ن		ك و ن
آیا آنکه	باشد	مومن	مانند کسی است که	باشد
فَاسِقًا		لَّا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾		
ف س ق		س و ي		
نا فرمان		آنان برابر نیستند		

أَمَّا	الَّذِينَ	ءَامَنُوا	وَعَمِلُوا	الصَّالِحَاتِ	فَلَهُمْ
	أ م ن	ع م ل	ص ل ح		
اما	آنانیکه	ایمان آوردند	و کردند	کارشایسته	پس برایشان
جَنَّتْ	الْمَأْوَىٰ	نَزَّلَا	بِمَا	كَانُوا	يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾
ج ن ن	أ و ي	ن ز ل		ك و ن	ع م ل
بهشت‌های	اقامتگاه	مهمانی	به‌پاداش آنچه	آنان	می کردند

وَأَمَّا	الَّذِينَ	فَسَقُوا	فَمَا وَاهُمْ	النَّارِ
	ف س ق		أ و ي	ن و ر
و اما	آنانیکه	نافرمانی کردند	پس جایگاهشان	آتش
كُلَّمَا	أَرَادُوا	أَنْ	يَخْرُجُوا	مِنْهَا
ك ل ل	ر و د		خ ر ج	
هرگاه	آنان بخواهند	که	بیرون شوند	از آن
أُعِيدُوا	فِيهَا	وَقِيلَ	لَهُمْ	ذُوقُوا
ع و د		ق و ل		ذ و ق
برگردانیده شوند	در آن	و گفته شود	برایشان	شما بچشید
عَذَابِ	النَّارِ	الَّذِي	كُنْتُمْ	تُكَذِّبُونَ ﴿٢٠﴾
ع ذ ب	ن و ر		ك و ن	ك ذ ب
عذاب	آتش	آنکه	شما بودید	دروغ می پنداشتید

قبس من نور القرآن

درس 61 - سورة السجدة - آيات 15-22

وَلَنُذِيقَنَّهُمْ	مِّنَ الْعَذَابِ	الَّذِي	دُونَ	الْعَذَابِ
ذوق	عذب	دن و	دون	عذب
والبته می چشانیم به ایشان	از عذاب	نزدیک	جز	عذاب
الْأَكْبَرِ	لَعَلَّهُمْ	يَرْجِعُونَ ﴿٢١﴾		
كبر		رجع		
بزرگتر	باشد آنان	برگردند		

وَمَنْ	أَظْلَمُ	مِمَّن	ذُكِرَ	بِآيَاتِ
و کیست	ظالم	از آنکه	ذکر	آی
رَبِّهِ	ستمکارتر	اغرض	اوپند داده شود	به آیات
رب ب	ثم	عرض	عنها	انا
پروردگارش	سپس	او روی گرداند	از آن	همانا ما
مِنَ الْمُجْرِمِينَ	مُنْتَقِمُونَ ﴿٢٢﴾			
جرم	ن ق م			
از گنهکاران	انتقام گیرندگان			